

ΦΡΕΙΔΕΡ. ΚΑΙ Η ΕΝ ΒΕΡΟΛ. ΑΚΑΔΗΜ.

Φρειδερίκος Β'. ὁ Μέγας, βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, εἶχε μεγίστην κλίσιν εἰς τὸ συγγράφειν, καὶ ὅσον μάλιστα ἔβλεπεν ὅτι τὰ πονήματά του ἐθαυμάζοντο καὶ ἐπῆνοῦντο ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας. Θέλων ὁμῶς νὰ πληροφορηθῇ ἂν οἱ πρὸς αὐτὸν διδόμενοι ἔπαινοι ἦσαν εἰλικρινεῖς, ἔστειλε μίαν τῶν ἡμερῶν σύγγραμμά τι εἰς αὐτὴν ἄνωνύμως. Ἀλλ' ἡ Ακαδημία μὴ γνωρίζουσα τὸν συγγραφέα, οὐ μόνον δὲν ἔδειξε τινὰ ὑπόληψιν πρὸς αὐτὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ κατεφρόνησε μάλιστα. " Πολλὰ καλὰ λοιπὸν, ἐφώναζεν ὁ βασιλεὺς, ἐννόησα ὅτι οἱ ἔπαινοι καὶ αἱ εὐφημιαί τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἐδίδοντο εἰς τὸν Βασιλέα καὶ οὐχὶ εἰς τὸν Συγγραφέα. " Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὡμίλει πάντοτε καταφρονητικῶς περὶ τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας.

Η ΓΑΣΤΡΙΜΑΡΓΙΑ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Μετὰ τὸν δεύτερον Καρχηδονικὸν πόλεμον ἐκυρίευσεν τόση λιχνεία καὶ γαστριμαργία εἰς τὴν Ῥώμην, ὥστε κατὰ τὸν Πλαῦτον ἐμίσθονον μαγείρους εἰς τὴν ἀγορὰν μὲ ἡμερούσιον μισθὸν διὰ νὰ τοὺς μαγειρεύωσι κάλλιστα φαγητά. Εὐθύς ἀπέκτησε καθείς πολίτης ἰδίον τοῦ μάγειρον, καὶ ὅσον ἐξηπλόνοντο αἱ δορικτησίαι, τόσον ἐπληθύνοντο εἰς τοὺς Ῥωμαίους αἱ γνώσεις τῶν ὅσα ἡδύνουσι τὸ στόμα. Πᾶν ξενικὸν ἦτο ἀγαπητὸν, ἐξαιρέτως τὰ προϊόντα τῆς Ἀσίας, καὶ τὰ θαλάσσια ὀψάρια τοῦ Πόντου... Μ. Οὐάργων, σύγχρονος τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Κικέρωνος ἔλεγεν ὅτι " Ἐὰν θέλῃ τις νὰ φάγῃ λαμπρῶς, πρέπει νὰ φέρῃ παγόνι ἀπὸ τὴν Σάμον, λαγὸν ἀπὸ τὴν Φρυγίαν, γερανὸν ἀπὸ τὴν Μῆλον, ἐρίφιον ἀπὸ τὴν Ἀμβρακίαν, θύννον ἀπὸ τὴν Χαλκηδόνα, μύραιναν ἀπὸ τὴν Ταρτησσόν, χέλυον ἀπὸ τὸν Πεσσινοῦντα, ὁ.

στρείδια ἀπὸ τὸν Τάραντα, πίννας ἀπὸ τὴν Χίον, ξιρίαν ἀπὸ τὴν Ῥόδον, βαρβώνια ἀπὸ τὴν Κιλικίαν, καρύδια ἀπὸ τὴν Θάσον, φοίνικας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, βαλάνους ἀπὸ τὴν Ισπανίαν. Ὁ Λούκουλος (περίφημος διὰ τὴν γαστριμαργίαν του) εἰς ἀπροετοίμαστον τι συμπόσιον κατεδαπάνησεν εὐθὺς, 15,000. φιορίνια αὐστριακά. Ὁ Ἀπικίων κατησώτευσσε περίπου 8 μιλλιόνια φιορίνια εἰς τὸ μαγειρεῖον, καὶ τέλος ἔγινεν αὐτόχειρ, διότι τὸν ἔμεινεν ἐν δέκατον τῆς ὅλης περιουσίας του, μὲ τὸ ὅποῖον ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἀπέθνησκε τῆς πείνας.

Ὁ πλούσιος τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἐπλήρυνε τεσσάρων λιτρῶν ὀφάριον μὲ τριακόσια ἑβδομήνταπέντε φιορίνια. Εἰς τοῦ Νέρωνος τοὺς χρόνους δὲν ἐδύνατο κανεὶς ἐπίσημος Ῥωμαῖος, ὅσον φειδωλὸς καὶ ἂν ἦτο, ὅταν ἐλάμβανεν ἐνδοξόν τι ἀξίωμα, νὰ μὴ δώσῃ συμπόσιον ἑκατὸν χιλιάδων φιορινίων. Ὁ Καλιγόλας (αὐτοκράτωρ) ἔκαμεν ὅλα του τὰ δυνατὰ μίαν φορὰν νὰ ἐξοδεύσῃ τὸν ἐτήσιον φόρον τριῶν ἐπαρχιῶν εἰς ἐν μόνον συμπόσιον, εἰς τὸ ὅποῖον καὶ μὲ ἀναλελυμένα μαργαριτάρια καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀρτύματα ἐξωδεύθησαν δύο ἡμισυ καδίαχρυσοῦ! Ὁ Οὐϊτάλλιος ἐκατασκεύασε δίσκον μέγιστον, τὸν ὅποῖον ἐγέμισεν ἀπὸ καρυκεύματα, τὰ ὅποια ἐδαπάνησε περίπου 40,000 φιορίνια. Μεταξὺ τούτων ἦσαν γλῶσσαι ἀηδόνων, μυελὰ παγωνίων καὶ φασιανῶν, γάλα τῶν μυρραινῶν καὶ ἄλλων σπανίων ὀφαρίων...

Διὰ νὰ φέρωσι τοιαῦτα ἐδώδιμα ἀπὸ τὰ μακρηνότατα μέρη τοῦ κόσμου, ἐμεταχειρίζοντο στόλους καὶ συνιππίας, καὶ ὅλοι οἱ ὁρόμοι οἱ φέροντες εἰς τὴν Ῥώμην ἀπὸ τὰς δύο θαλάσσας ἦσαν σκεπασμένοι ἀπὸ ἀμάξια φορτωμένα μὲ τὰς ἀναγκαίας ὑλας διὰ τὸ μαγειρεῖον τῆς αὐλῆς καὶ τῶν προκρίτων.

(ἐκ τοῦ Κούμ.)